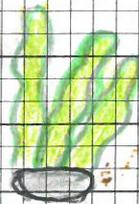
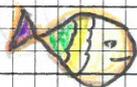

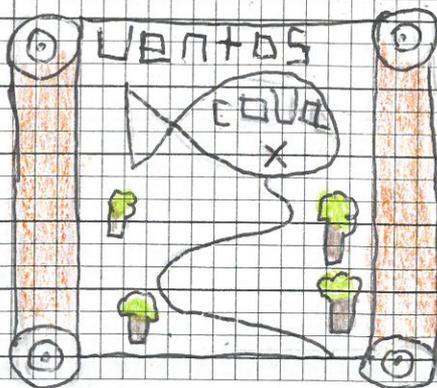
Marta i la cova màgica

Marta era una xiqueta amb molta imaginació, que vivia en un poble molt menut. No hi havia molts xiquets i ella no tenia germans, per això Marta sempre jugava ella sola imaginant-se coses. Vivia en una caseta al costat d'una muntanya que es deia "El Ventós", la muntanya no era molt gran però a Marta li agradava molt. Aquella nit va tindre un somni d'aventures molt estrany en el que hi havia una cova en el Ventós. Al dia següent al despertar preparà la seva motxilla, com era de màgia dins d'ella va trobar un mapa igual que el del somni que arregalava on era la cova. A l'escola va estar molt distraïda. Després de menjar es va escapar a buscar la cova. Va baixar les escales corrent, va obrir la porta i se'n va anar al Ventós després de caminar i caminar quan ja estava casi

aterrit, es va sentar en una roca a descansar.
I de sobte van caure vnes pedres al seu costat. Que susto! Quan es va girar, va veure que s'havia obert un forat al caure les pedres.

Es va asomar... era una cova. Era la cova del mapa!!
Marta va entrar per eixe forat que era molt xiquetet però per sota ella calia. Allí dins feia una temperatura agradable i Marta va va seguir caminant, la cova par-xia no feia fi i va seguir cap a dins, fins que en la foscor va veure que estava replet d'aigua que li venia fins al coll. Marta no sabia que fer i es va posar trista. Es va posar a pensar que podia fer, quant una veu que li sonava familiar li va dir "No tingues por a l'aigua pensa que eres tu = Marta es va quedar asustada pensant que significava això. Però la veu li empuixava a passar.
Lentament es va atimitat a l'aigua i va clavar el peu amb delicadeza. De sobte es va obrir un passillo on la paret era aigua i el piso era terra. Marta es va quedar sorpresa.
Tendria super poders???

Sense creure que estava veient, va seguir caminant molt confusa per allò que hi havia passat. Va sentir eixa veu altra vegada, i eixa volta va reconèixer aquella veu. ERA LA SEUA IAIA!

A la seva iaia li encantava el mar i folia navegar en una barqueta, un dia s'en va anar a navegar i mai més va tornar. Manta va recordar el temps que passava amb la seva iaia que es deia MAR. Va caminar al fons de la cova on va trobar una habitació decorada com si fora el fons del mar, amb un silló blau marí i un llibre. Es va sentar en aquell silló i va començar a llegir el llibre però estava tan cansada que es va dormir. Va somiar que la seva iaia MAR era la capitana d'un vaixell pirata i que li donava un penjoll amb forma de sirena que et donava el poder d'estar baix l'aigua com una sirena. Quan es va despertar adonar que estava gritada en la seva habitació. Al alfarsó en la seva mesita estava el penjoll de sirena.

3 Havia seguit un somni? o havia passat valment?